

Projekt

z dnia2021 r.

Zatwierdzony przez

UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W POŁAŃCU
z dnia 2021 r.

w sprawie rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa przez uchwałę Nr XXXII/231/05 Rady Miejskiej w Połańcu z dnia 29 czerwca 2005 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Połańca (część I obejmująca północną część miasta do rzeki Czarnej)

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372), w związku z art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 07 kwietnia 2017r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 935) oraz Statutem Miasta i Gminy Połaniec, będącym załącznikiem do Uchwały Nr V/21/03 Rady Miejskiej w Połańcu z dnia 12 lutego 2003 roku w sprawie uchwalenia Statutu Miasta i Gminy Połaniec (Dz. Urz. Woj. Św. z 2003 r., Nr 39 poz. 494 ze zm¹), po zapoznaniu się ze stanowiskiem wypracowanym przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji, Rada Miejska w Połańcu uchwała, co następuje:

§ 1. Nie uwzględnia się wezwania do usunięcia naruszenia prawa przez Uchwałę Nr XXXII/231/05 Rady Miejskiej w Połańcu z dnia 29 czerwca 2005 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Połańca (część I obejmująca północną część miasta do rzeki Czarnej), z dnia 3 września 2021 roku, złożonego przez Grupę Azoty Kopalnie i Zakłady Chemiczne Siarki „Siarkopol” S.A. z siedzibą w Grzybowie, uznając je za bezzasadne z przyczyn przedstawionych w uzasadnieniu do uchwały.

§ 2. Wykonanie niniejszej uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Połańcu.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

1) Zmiany Statutu następowały na mocy uchwał Rady Miejskiej: Nr XXXV/249/05 z dnia 27 października 2005 r. w sprawie zmiany Statutu Miasta i Gminy Połaniec (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z 2005 r. Nr 314 poz. 4142), Nr VI/20/07 z dnia 26 lutego 2007 r. w sprawie zmiany Statutu Miasta i Gminy Połaniec (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego Nr 80 poz. 1208), Nr XIX/101/08 z dnia 28 lutego 2008 r. w sprawie zmiany Statutu Miasta i Gminy Połaniec (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z 2008 r. Nr 94 poz. 1369), Nr XXXII/192/09 z dnia 26 lutego 2009r. w sprawie zmiany Statutu Miasta i Gminy Połaniec (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego Nr 164 poz. 1451), Nr X/54/11 z dnia 19 maja 2011r. w sprawie zmiany statutu Miasta i Gminy Połaniec (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego Nr 148 poz. 1674), Nr XXIV/157/12 z 29 marca 2012r. w sprawie zmiany statutu Miasta i Gminy Połaniec (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego poz. 1280), Nr XXXVII/237/12 z dnia 13 grudnia 2012r. w sprawie zmiany statutu Miasta i Gminy Połaniec (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z 2013 r. poz. 280), Nr XLV//297/13 z dnia 28 sierpnia 2013r. w sprawie zmiany Statutu Miasta i Gminy Połaniec (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z 2013r. poz. 3109), Nr LXI/391/14 z dnia 20 sierpnia 2014r. w sprawie zmiany granic Osiedla Nr1 i Nr 3 – będących jednostkami pomocniczymi Gminy Połaniec i zmiany Statutu Miasta i Gminy Połaniec oraz statutów jednostek pomocniczych (Dz. Urz. Woj. Św. z 2014r. poz. 2350), Nr V/17/2015 z dnia 29 stycznia 2015 r. w sprawie zmiany Statutu Miasta i Gminy Połaniec (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z 2015 r. poz. 442), Nr XVII/119/2015 z dnia 17 grudnia 2015 roku w sprawie zmiany statutu Miasta i Gminy Połaniec (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego poz. 4161), Nr XXXVI/232/2017 z dnia 26 stycznia 2017 r. w sprawie zmiany Statutu Miasta i Gminy Połaniec, Uchwała Nr LVIII/367/2018 Rady Miejskiej w Połańcu z dnia 22 marca 2018 r. w sprawie zmiany Statutu Miasta i Gminy Połaniec (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego poz. 1432), Uchwała Nr LXVI/429/2018 Rady Miejskiej w Połańcu z dnia 27 września 2018 r. w sprawie zmiany Statutu Miasta i Gminy Połaniec (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego poz. 3473), Uchwała Nr VIII/45/2019 Rady Miejskiej w Połańcu z dnia 28 lutego 2019r. w sprawie zmiany Statutu Miasta i Gminy Połaniec (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego poz. 1252)

UZASADNIENIE

**do uchwały Nr Rady Miejskiej w Połańcu z dnia,
w sprawie rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa przez uchwałę Nr
XXXII/231/05 Rady Miejskiej w Połańcu z dnia 29 czerwca 2005 r. w sprawie uchwalenia
miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Połańca (część
I obejmująca północną część miasta do rzeki Czarnej).**

W dniu 10 września 2021r. Grupa Azoty Kopalnie i Zakłady Chemiczne Siarki „Siarkopol” S.A. z siedzibą w Grzybowie skierowała do Rady Miejskiej w Połańcu wezwanie do usunięcia naruszenia prawa przez uchwałę Nr XXXII/231/05 Rady Miejskiej w Połańcu z dnia 29 czerwca 2005 r., w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Połańca (część I obejmująca północną część miasta do rzeki Czarnej), poprzez jej zmianę przeznaczenia terenów położonych na udokumentowanym złożu siarki rodzimej i wprowadzeniu przeznaczenia gwarantującego eksploatację złoża siarki, lub wyeliminowanie jej z obrotu prawnego.

W uzasadnieniu swego wezwania Grupa Azoty porusza, że uchwała zawiera ustalenia naruszające interes prawny Spółki, a także została opracowana w sposób naruszający przepisy prawa dotyczące planowania i zagospodarowania przestrzennego, ochrony środowiska, prawa geologicznego i górniczego, w stopniu który uzasadnia wyeliminowanie jej z obrotu prawnego w tym zakresie. Nadmieniono, że spółka jest właścicielem nieruchomości nr ewid. 1044, Obręb 01 w Gminie Połaniec. W dalszej części Spółka nadmienia, że na obszarze tym udokumentowano złoża siarki rodzimej Rudniki. Tymczasem ustalenia planu zagospodarowania przestrzennego, na skutek ustalenia przeznaczenia pod obiekty produkcyjne, magazyny i składy (P-7), uniemożliwiają uzyskanie niezbędnej do prowadzenia działalności wydobywczej koncesji, a w dalszej kolejności prowadzenie działalności gospodarczej. Spółka ma wywodzące się z prawa własności uprawnienie do korzystania z tej nieruchomości zgodnie z jej społeczno-gospodarczym przeznaczeniem, które w tym przypadku sprowadza się do możliwości wydobywania znajdującej się tam kopaliny. Możliwość ta łączy się nie tylko z koniecznością uzyskania koncesji, ale także stosownym przeznaczeniem takiego terenu w planie miejscowym zagospodarowania przestrzennego. Nieruchomość Spółki znajdująca się na udokumentowanym złożu siarki została przeznaczona pod obiekty produkcyjne, składy i magazyny (P-7). W ramach tej jednostki funkcjonalnej określono przeznaczenie podstawowe pod: przemysł, usługi nieuciążliwe, usługi uciążliwe, składy, magazyny, działalność hurtową, warsztatową oraz dystrybucję takich towarów jak: gaz, paliwa płynne i inne. Ponadto określono funkcje uzupełniającą pod lokalizację biur i administracji związanej z funkcją podstawową oraz funkcje pomocnicze dla funkcji podstawowej. Taki kierunek zagospodarowania, przy ustalonych warunkach urbanistycznych (wysokość zabudowy do 15 m, maksymalna intensywność zabudowy – 1,5, minimalna powierzchnia biologicznie czynna powierzchni działki – 20 %) wyklucza zdaniem wzywającej prowadzenie eksploatacji, jak również zagraża samemu bytowi złoża i jego eksploatacji w przyszłości. W dalszej części wezwania Spółka powołuje przepisy z zakresu planowania przestrzennego, prawa geologicznego i górniczego oraz ochrony środowiska, wyroki WSA i NSA, a także obowiązujący plan województwa świętokrzyskiego.

W dniach 21 i 29 września 2021 r. odbyły się posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Połańcu, o których została zawiadomiona również Grupa Azoty. Na pierwsze posiedzenie Komisji stanął się przedstawiciel Wzywającej, na kolejne – nikt ze strony Wzywającej się nie stanął. Spółka na pytanie Przewodniczącego Komisji odnośnie wskazania,

na czym konkretnie polega naruszenie jej interesu prawnego w związku z takimi ustaleniami planu miejscowego nie udzieliła żadnej odpowiedzi.

Odnosząc się do treści wezwania wyjaśniamy co następuje:

Spółka jest właścicielem działki o nr ewid. 1044, o pow. 0,2866 ha, położonej w Połaniecu, **nabytej 6 sierpnia b.r.**, tak więc około 16 lat po uchwaleniu planu miejscowego. Działka ta objęta jest planem miejscowym określonym na wstępie. Zgodnie z planem działka ta przeznaczona jest **w części** pod: przemysł, usługi nieuciążliwe, usługi uciążliwe, składy, magazyny, działalność hurtową, warsztatową oraz dystrybucję takich towarów jak: gaz, paliwa płynne i inne - jako funkcja podstawowa oraz biura i administracja związana z funkcją podstawową oraz funkcje pomocnicze dla funkcji podstawowej – symbol w planie P-7; **w części** pod drogę publiczną klasy drogi lokalnej – symbol w planie KDL-11. Zgodnie z planem miejscowym, przeznaczenie działki jest bardzo korzystne dla przyszłego inwestora. Zapisy bowiem pozwalają na wielofunkcyjność terenu. Biorąc jednak położenie działki w stosunku do granicy złoża siarki, to należy dopowiedzieć, że tylko około 700m² w/w działki znajduje się w granicach złoża siarki. Działka ta o pow. ok. 1976,50m, znajduje się w terenach P-7 opisanych wyżej, pozostała część tj. ok. 889,50m² przeznaczona pod drogi publiczne. Tak więc wątpliwości budzi fakt, że na takiej małej powierzchni Spółka nosi się z zamiarem uzyskania koncesji niezbędnej do prowadzenia działalności wydobywczej na co wskazuje w wezwaniu. Zgodnie z planem miejscowym, Spółka może wykorzystywać swoją nieruchomość na cele określone w planie, o czym mowa była wyżej, natomiast niezrozumiałe są wątpliwości opisane w wezwaniu, a mianowicie, że cyt.” Spółka ma wywodzące się z prawa własności uprawnienia do korzystania z nieruchomości zgodnie z jej społeczno-gospodarczym przeznaczeniem, które w tym przypadku sprowadza się do możliwości wydobywania znajdującej się tam kopaliny.” Jak już nadmieniano wyżej w uzasadnieniu, Spółka jest właścicielem działki od sierpnia b.r., a plan obowiązuje od roku 2005. Wzywająca nie składała żadnych wniosków na etapie procedowania planu, co do sposobu zagospodarowania tej w działki w przyszłości. Jak wynika z art. 6 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym: Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości. Z kolei z ust. 2 wynika, że każdy ma prawo, w granicach określonych ustawą, do:

1) zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny, zgodnie z warunkami ustalonymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli nie narusza to chronionego prawem interesu publicznego oraz osób trzecich;

2) ochrony własnego interesu prawnego przy zagospodarowaniu terenów należących do innych osób lub jednostek organizacyjnych.

Biorąc pod uwagę wymienione wyżej przepisy, należy nadmienić, że Gmina Połaniec jest właścicielem terenów inwestycyjnych o pow. ok. 40 ha objętych miejscowym planem. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego uchwalone w 2016r. przewiduje poszerzenie istniejących terenów inwestycyjnych objętych planem. Tak więc stosunek własności nieruchomości jaki posiada Spółka tj. 0,2866ha do 40ha, będących własnością gminy Połaniec jest niewspółmierny. Gmina bowiem realizując plany społeczno-gospodarcze na czas terażniejszy jak również dla przyszłych pokoleń, nabywa na własność działki, aby móc realizować cele zawarte w Strategii Rozwoju Gminy, w Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Połaniec, poprzez stanowienie prawa miejscowego w postaci planów miejscowych z uwzględnieniem przeznaczenia terenów na cele działalności gospodarczej, stawiając sobie za główny cel pozyskiwanie nowych stałych miejsc pracy.

Odnosząc się do treści wezwania w zakresie obowiązującego planu województwa świętokrzyskiego cyt. „Pobocznie należy zauważyć, że Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego odnotowuje, że „Od kilku lat obserwuje się wzrost zainteresowania siarką rodzimą, co wiąże się ze wzrostem jej wydobycia”, co w ramach analizy SWOT dla województwa wskazuje się jako atut samego regionu: „Bogate zasoby surowców skalnych zwłaszcza wapieni oraz gipsu i siarki występujące w korzystnych warunkach geologiczno-górnictwa, stanowiące przedmiot dużego zainteresowania inwestorów. Zaś w wydobyciu: siarki, gipsu, wapieni do produkcji cementu i do produkcji wapna województwo świętokrzyskie zajmuje obecnie pierwsze miejsce w Polsce”. Jak słusznie Spółka zauważyła, zainteresowanie wydobyciem siarki jest od kilku lat. Jeżeli uchwalony plan miejscowy uwzględni potrzeby lokalnej społeczności, jest dokumentem poprawnie wykonanym, wówczas jest on w obiegu prawnym od kilku do kilkunastu lat, jak w tym właśnie przypadku i nie ma potrzeby go zmieniać.

Odnosząc się do zawartości Planu Województwa Świętokrzyskiego, to oczywiście brany on był pod uwagę przy sporządzaniu projektu planu. Urząd Marszałkowski pismem z dnia 20 lutego 2004 r. znak: RRZ VI – 0723/1/04 przesłał „wyciąg informacyjny z planu zagospodarowania przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego” dla gminy Połaniec. A oto niektóre zapisy wynikające z niego, obowiązujące w czasie procedowania planu (Spółka podaje dane z planu województwa obowiązujące obecnie) dotyczące przedmiotu sprawy, cyt.: „ Szansę zapoczątkowania wielu przedsięwzięć rozwojowych stwarza możliwość pozyskania wsparcia finansowego ze środków strukturalnych UE. Wymaga to jednak ujęcia tych zadań w opracowywanych obecnie planach zagospodarowania przestrzennego jak również przygotowania konkurencyjnych projektów realizacyjnych, które maksymalizowałyby efekty ekonomiczne i środowiskowe.”

A. Ochrona środowiska

1. Walory i zagrożenia środowiska przyrodniczego (...)

e) Złóża surowców mineralnych

„kopaliny występujące na terenie gminy to: siarka, surowce ilaste i piaski. Siarka rodzima została udokumentowana w trzech polach złoża Rudniki, przy czym fragmenty dwóch pól znajdują się na obszarze sąsiednich gmin – Rytwian i Osieka. Złoże Rudniki jest jedynym złożem siarki w woj. Świętokrzyskim, które nie było dotychczas eksploatowane. (...). Z uwagi na spadek popytu na siarkę rodzimą, nie przewiduje się natomiast eksploatacji złoża Rudniki. Pozostałe surowce – piaski i ropy mogą być wykorzystywane w miarę zapotrzebowania.”

2. Zasady polityki przestrzennej

„wydobywanie surowców zgodnie z wymogami obowiązujących przepisów prawa, w tym ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego”.

„przestrzeganie zasad bezpieczeństwa eksploatacji surowców w odniesieniu do obszarów zamieszkałych, atrakcyjnych turystycznie, o wysokich walorach przyrodniczych i rolniczych”

F. Rynek pracy

1. Podstawowe uwarunkowania rozwoju

„Atrakcyjne warunki inwestycyjne (w Połańcu zlokalizowany jest rejon inwestycyjny podstrefy staszowskiej wchodzącej w skład Tarnobrzskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej TSSE) m.in. : dogodna komunikacja, oferta uzbrojonych terenów, ulgi dla inwestorów, wykwalifikowana kadra, sprzyjają rozwojowi przemysłu oraz logistyki.”

3. Kierunki polityki przestrzennej

Kierunki polityki przestrzennej dla miasta

- przygotowanie terenów do osiedlania się i rozwoju przedsiębiorczości dla ludności chcącej emigrować ze wsi,

- tworzenie warunków do wzrostu zatrudnienia w dziedzinach usług tj. usługi biznesowe i finansowe, służba zdrowia, ochrona środowiska, obsługa turystyki, usługi komunalne, w przemyśle,
- sprzyjanie działaniom modernizacyjnym w tradycyjnych sektorach zatrudnienia, posiadających perspektywę rozwoju.

G. BAZA EKONOMICZNA

1. Główne uwarunkowania rozwoju

Połaniec posiada charakter przemysłowo - rolniczy. Dynamiczny rozwój miasta i gminy zapoczątkowało powstanie Elektrowni im. Tadeusza Kościuszki, która od 2000 roku stanowi własność belgijskiej grupy kapitałowej.

Cechą lokalnej bazy ekonomicznej jest wysoki udział zatrudnionych w przemyśle (67%). Dominującymi branżami są: energetyka zawodowa, przedsiębiorstwa usługowe energetyki oraz usługi budowlano- remontowe.

Wśród dużych zakładów przemysłowych, zatrudniających ponad 50 pracowników, na pierwszym miejscu znajdują się Elektrownia Połaniec S.A.- Grupa Electrabel oraz w kolejności: Energo-Remont, „Polprzem” Sp. z o.o. oraz Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej.

Do głównych czynników rozwoju bazy ekonomicznej miasta i gminy należy zaliczyć:

- położenie w obszarze aktywności przemysłowo-osadniczej,
- zasoby wykwalifikowanej kadry pracowniczej, głównie w branży przemysłowej,
- sąsiedztwo Staszowa - miasta powiatowego o tradycjach przemysłowych,
- możliwość rozwoju komplementarnych funkcji usługowych powiązanych z miejskimi rynkami zbytu oraz mieszkalnictwa,
- Specjalną Strefę Ekonomiczną (podstrefa Strefy Staszowskiej, wchodzącej w skład TSSE),
- projektowaną przeprawę mostową przez Wisłę usprawniającą połączenie Staszowa z Mielcem i dalej w kierunku Dębicy.

2. Priorytetowe zasady polityki regionalnej

- atrakcyjność przestrzeni ekonomicznej dla rozwoju funkcji przemysłowej,
- intensywna promocja, wiodących gałęzi przemysłu w ramach regionalnych i krajowych przedsięwzięć promocyjnych;
- wykorzystanie nadwyżki wykwalifikowanej kadry;
- wykorzystanie istniejących rezerw terenów oraz atutów związanych ze Specjalną Strefą Ekonomiczną (TSSE), umożliwiających przyciągnięcie potencjalnych interesów z zewnątrz;
- zrównoważenie rozwoju gospodarczego z warunkami środowiska przyrodniczego.

3. Pożądane kierunki polityki przestrzennej

- preferencje dla zakładów z dużym zapotrzebowaniem na energię elektryczną, ciepłą i wodę technologiczną, zakładów przemysłowych wykorzystujących jako surowca odpadów przemysłu energetycznego oraz zakładów przetwórstwa owocowo-warzywnego a także dla firm logistycznych;

- wyznaczenie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego systemu stref i terenów dla lokalizacji przedsiębiorczości o profilu odpowiadającym ogólnym kierunkom aktywizacji gospodarczej;
- konsekwentne wprowadzenie nowoczesnych technologii produkcji (bezpiecznych dla środowiska i energooszczędnych);
- sukcesywna restrukturyzacja zatrudnienia zgodna z intensywnością zachodzących zmian w przemyśle;
- stworzenie optymalnych warunków do pełnego wykorzystania istniejących wodnych terenów oraz wykorzystania znajdujących się specjalistycznych urządzeń i infrastruktury.

H. Funkcja Rolnicza

2. Podstawowe zasady regionalnej polityki przestrzennej

Nadrzędnym kryterium zagospodarowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej winien być rozwój wielofunkcyjny, ukierunkowany na uzupełnienie (względnie zastąpienie) rolnictwa innymi funkcjami gospodarczymi. Na obszarach predysponowanych do intensyfikacji gospodarki rolnej przekształcenia rynkowe tej funkcji winny być kojarzone z ochroną i udostępnianiem walorów środowiska przyrodniczo- kulturowego oraz wdrażaniem ekologicznych metod produkcji.

Za istotne w warunkach gminy uznaje się również następujące zasady zagospodarowania:

- priorytet lokalizacyjny dla funkcji rynkowych oraz tworzących nowe miejsca pracy;
- sprzyjające warunki przestrzenne do absorpcji środków pomocowych UE;
- ekologizacja produkcji rolniczej i terenów rolnych;
- minimalizowanie kolizji funkcjonalnych (dążenie do harmonijnego współistnienia wszystkich funkcji obszarów wiejskich);
- czynna rola samorządu gminy w procesie zagospodarowania terenów rolnych.

Gospodarka terenami

- zwiększenie zasobów mienia komunalnego (głównie poprzez komunalizację gruntów, pozyskiwanie ich przy okazji scaleń, a także w uzasadnionych przypadkach poprzez kupno lub wymianę) na terenach;

- przeznaczonych pod inwestycje publiczne,

- wyznaczonych pod skoncentrowaną działalność inwestycyjną (scalania gruntów),

- potencjalnego rozwoju obiektów i urządzeń z zakresu rekreacji i turystyki,

- o strategicznym znaczeniu dla rozwoju gminy,

- stworzenie atrakcyjnej oferty terenów komunalnych pod różne funkcje gospodarcze. (...)"

Jak z powyższego planu województwa świętokrzyskiego wynika, są to wskazania do dalszego rozwoju Gminy Połaniec w perspektywie czasowej na kilka, kilkanaście lat. Stosując się do tych zapisów Gmina Połaniec sukcesywnie od kilkunastu lat pozyskuje grunty z przeznaczeniem na powiększenie terenów inwestycyjnych, co w ostatnim czasie przynosi pozytywne efekty.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Połańca (część I obejmująca północną część miasta do rzeki Czarnej) uchwalony uchwałą Nr XXXII/231/05 Rady Miejskiej w Połańcu z dnia 29 czerwca 2005 r. ogłoszonej w Dz. Urz. Woj. Świętok. z dnia 23 sierpnia 2005 r. Nr 201, poz. 2379, jest obowiązującym aktem prawa miejscowego, spełniającym

oczekiwania, tak Gminy Połaniec jak również lokalnej społeczności i **nie ma potrzeby dokonywania zmiany uchwały jak również wyeliminowania jej z obrotu prawnego**. Nie został on zakwestionowany w tym kształcie przez Wojewodę Świętokrzyskiego w postępowaniu nadzorczym.

W trakcie przygotowania planu, zgodnie z art. 17 pkt 1, pkt 2, pkt 6, pkt 7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, o treści obowiązującej w okresie przygotowania projektu planu, poinformowano społeczeństwo o przystąpieniu do jego opracowania poprzez ogłoszenie tej informacji w prasie lokalnej, na tablicach ogłoszeń na terenie całej gminy, przekazano poszczególnym przedstawicielom samorządów, celem poinformowania lokalnej społeczności, a także podano na radiowęzeł w Elektrowni im. T. Kościuszki w Połańcu - określając formę, miejsce i termin składania wniosków do planu. Informacja ta została również przekazana do organów i instytucji określonych w ustawie o planowaniu przestrzennym, właściwych do opiniowania i uzgadniania projektu planu, m.in. do Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Kielcach /pismo z dnia 15.01.2004 r. znak: IM/PB-1/7321/2/04 – poz. w rozdzielniku 13; zwrotne potwierdzenie odbioru z dnia 23.01.2004r./ W odpowiedzi na zawiadomienie o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego Okręgowy Urząd Górniczy w Kielcach pismem z dnia 02.02.2004r. znak: OUG-005/511/0009/04/00196/TK poinformował tut. Organ, cyt. „że na opiniowanym terenie nie ma utworzonych terenów górniczych dla złóż kopalin podstawowych i pospolitych”. W dalszej części pisma poinformował, że cyt. „w świetle powyższego brak jest podstaw do działania tut. Urzędu w przedmiotowej sprawie w trybie przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. Nr 27 poz. 96 z późn. zm.) oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. (Dz.U. Nr 80, poz. 717).

Po przeprowadzeniu procedury opiniowania i uzgodnień, projekt planu wraz z prognozą oddziaływania na środowisko został wyłożony do publicznego wglądu, o czym informacja podana była w prasie lokalnej, na tablicach ogłoszeń na terenie całej Gminy Połaniec, przekazano poszczególnym przedstawicielom samorządów oraz przekazano na radiowęzeł w Elektrowni im. T. Kościuszki w Połańcu. Należy zwrócić uwagę, że na etapie składania wniosków do planu jak również kolejnych etapach będących częściami składowymi tworzenia planu tj. wyłożeniu planu do publicznego wglądu i dyskusji publicznej nad rozwiązaniami przyjętymi w planie które również były ogłaszane, **podmiot wnoszący wezwanie do usunięcia prawa** nie uczestniczył, w procedurze tworzenia tegoż planu. Zatem można domniemywać, że podmiot wnoszący wezwanie, nie był wówczas zainteresowany tak procedurą tworzenia tego planu jak również jego zapisami, co do sposobu zagospodarowania terenów objętych planem miejscowym.

Ponadto, zgodnie z art. 48 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 27, poz. 96 – obowiązujący na czas procedowania planu), udokumentowane złoża kopalin i wód podziemnych w granicach ich projektowanych stref ochronnych uwzględnia się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Obecne brzmienie zawarte jest w art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. (t.j. Dz.U. z 2021r. poz. 1420), który brzmi „Udokumentowane złoża kopalin oraz udokumentowane wody podziemne, w granicach projektowanych stref ochronnych ujęć oraz obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych, a także udokumentowane kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla, w celu ich ochrony ujawnia się w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz planach zagospodarowania przestrzennego województwa.”

Jak wynika z powyższego, złożony wniosek o naruszenie prawa nie może być uwzględniony, gdyż ustalenia planu dają możliwość realizacji przedsięwzięć dopuszczonych planem, zgodnie z przeznaczeniem terenu opisanym na wstępie.

Natomiast zgodnie z treścią art. 29 ust.1 ustawy prawo geologiczne i górnictwo, cyt. „Jeżeli zamierzona działalność sprzeciwia się interesowi publicznemu, w szczególności związanemu z bezpieczeństwem państwa w tym z interesem surowcowym państwa lub ochroną środowiska w tym z racjonalną gospodarką złożami kopalin, bądź uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ich przeznaczeniem określonym odpowiednio przez miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, plany zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej lub przepisy odrębne, a w przypadku braku tych planów - uniemożliwiłaby wykorzystanie nieruchomości lub obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej w sposób określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub w przepisach odrębnych, organ koncesyjny odmawia udzielenia koncesji.

Jak wynika z różnych opracowań związanych z przedmiotem sprawy, złoża siarki rodzimej „Rudniki” rozpoznano wstępnie w kat. C₂ (Pawłowski i in., 1973). Na 65 wykonanych otworów poszukiwawczych tylko 17 napotkało zasoby bilansowe, wobec czego złoża udokumentowano w 3 oddzielnych polach. W 1991r. opracowano projekt rozpoznania złoża, do kat. C₁ (Fura, Kowalik, 1991), którego jednakże nie zrealizowano.

Zgodnie z kartą informacyjną złoża kopaliny stałej opracowanej przez Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy System Gospodarki i Ochrony Bogactw Mineralnych „Midas”, stan zasobów kopaliny na dzień 31.12.2015 r., stanowi, że jest to złoża rozpoznane wstępnie – P, a jego zasobność jest średnia – 5,844 t/m². Należy tutaj zwrócić szczególną uwagę, że złoża to jest perspektywistyczne i tak naprawdę ciężko jest określić jego eksploatacje w przyszłości.

Zatwierdzone zasoby geologiczne bilansowe wg stanu na dzień 31.05.1973 r. i decyzji/zawiadomienia KZK/012/S/2872/73, wynoszą 49 950,00 (tys. ton). Powierzchnia udokumentowanego złoża wynosi 770.000 ha i obejmuje swoją powierzchnią następujące miejscowości położone w powiecie staszowskim, województwie świętokrzyskim: Osiek, Połaniec i Rytwiany.

Z punktu widzenia ochrony, złoża siarki rodzimej „Rudniki”, zaliczono do rzadkich w skali kraju, skoncentrowanych w określonym regionie (klasa 2). Ze względu na ochronę środowiska, złoża to uznano za bardzo konfliktowe (klasa C₁), tzn., że jest niemożliwe do eksploatacji ze względu na zagrożenie środowiska lub stan zagospodarowania terenu złoża lub jego otoczenia, z uwagi na ogólną uciążliwość dla środowiska, czystość wód podziemnych, a także konflikt zagospodarowania terenu.

Grubość nadkładu średnio 212,2 m, miąższość złoża średnio 10,8 m. Parametry jakościowe – zawartość siarki 23,3 %, zasobność złoża średnio 5,8 Mg/m².

Znaczna grubość nadkładu złoża Rudniki pole B (średnia 212,2 m) sprawia, iż kwalifikuje się ono do eksploatacji metodą otworową, nie odkrywkową (S. Hajdo, J. Klich, G. Galiniak, *Ekologiczne i technologiczne osiągnięcia w 40-letniej historii górnictwa otworowego siarki w Polsce*, w: *Górnictwo i Geoinżynieria* rok 31 Zeszyt 3/1, Wydawnictwo AGK, Kraków 2007). Analiza kart złóż siarki rodzimej (Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy, System Gospodarki i Ochrony Bogactw Mineralnych „Midas”) wykazała, iż średnia grubość nadkładu dla wszystkich złóż siarki rodzimej na terenie kraju wynosi 131,63 m. Oznacza to, iż złoża Rudniki położone jest o ponad 60% głębiej niż wynosi średnia dla złóż siarki w Polsce.

Eksploatowane do tej pory metodą otworową złoża siarki (Basznia, Grzybów-Gacki, Jeziórko-Grębów-Wydrza, Machów II, Osiek), charakteryzują się ponadto zgodnie z danymi PIG większą miąższością: średnia ich miąższości wynosi ok. 13,6 m, a złoża Rudniki 10,8 m. Wydobywanie siarki w ostatnich latach znacząco spadło ze względu na wzrost jej produkcji z odsiarczania spalin i paliw. Złoże Rudniki, do tej pory nieeksploatowane, udokumentowane zostało w 1973 roku. Przywołane parametry dotyczące nadkładu i miąższości złoża o niekorzystnych z punktu widzenia eksploatacji wartościach dodatkowo zmniejszają prawdopodobieństwo podjęcia eksploatacji w przyszłości.

Należy tutaj zwrócić uwagę, że w roku 2017 Samorząd Połańca będący przedstawicielem lokalnej społeczności, skierował do Marszałka Województwa Świętokrzyskiego Pana Adama Jarubasa, Ministra Środowiska Pana Jana Szyszko oraz Senatora Rzeczypospolitej Polskiej Pana Jarosława Rusieckiego obszernie w swej treści pisma wraz z Petycjami mieszkańców, którzy zgłosili stanowczy sprzeciw wobec planów zlokalizowania wydobywania złóż siarki w obszarze strategicznym dla rozwoju nie tylko naszej gminy ale również całego regionu.

Gmina dysponuje tzw. władztwem planistycznym, określonym w art. 3 ust. 1 powołanej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który stanowi, że kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy do zadań własnych gminy. Natomiast zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy ustalenia przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Poprzez zastosowanie procedur umożliwiających zainteresowanym podmiotom dostosowanie się do zaistniałych wskazań i odpowiednie rozporządzanie swoimi prawami, zainteresowane podmioty mają możliwość udziału w procesie planistycznym. Działania związane z planowaniem przestrzennym mają charakter długoterminowy (10-20) lat i są ściśle powiązane i zgodne ze strategią gminy i strategiami regionalnymi. Podobnie jak zgodne są plany miejscowe ze studium gminy. W każdym przypadku można weryfikować działania związane z planowaniem przestrzennym, ale zawsze mając na względzie zachowanie ładu przestrzennego, rozwoju zrównoważonego i szeroko rozumianego interesu społecznego jakim zapewne jest wola lokalnego społeczeństwa. Obawy społeczeństwa to przede wszystkim zagrożenie przyrodnicze (budowa geologiczna – duża głębokość odwiertów (60% więcej) niż przy dotychczasowej eksploatacji, stąd większa możliwość pęknięcia rur z rozpuszczoną siarką tzw. zjawisko erupcji i zatrucie np. siarkowodorem; długotrwałe osiadanie terenu w granicach 4-7 m, silne zniekształcenie terenu; zatrucie wód powierzchniowych i podziemnych związkami siarki, zniszczenie i zdegradowanie gleb poprzez powstanie leja depresyjnego gleby; zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego i topoklimatu terenu; zniszczenie lub wyginiecie gatunków flory i fauny, niebezpieczeństwo wkroczenia bardzo dynamicznej i niebezpiecznej sukcesji barszczu Sosnowskiego (zjawisko takie występuje na terenie pogórnym w Grzybowie k. Staszowa), zatrucia siarkowodorem, pyłem siarkowym; zniszczenie lasów wodochronnych; degradacja krajobrazu i obniżenie jego wartości; zwiększony odpływ ludności ze względu na degradację środowiska, brak zgody mieszkańców wsi pozostających w zasięgu oddziaływania eksploatacji złoża itp.. Z tymi obawami społeczeństwa, organ planistyczny musi się liczyć i brać je pod uwagę przy tworzeniu dokumentów planistycznych.

Wyżej powołany plan, był przedłożony wojewodzie w celu oceny zgodności z przepisami prawnymi zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu cyt.: "Wójt, burmistrz albo prezydent miasta przedstawia wojewodzie uchwałę, o której mowa w ust. 1, wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych w celu oceny ich zgodności z przepisami prawa". Wojewoda przyjął powoływaną uchwałę o sporządzeniu

miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wraz z załącznikami i dokumentacją prac planistycznych bez zastrzeżeń, wobec czego uchwała weszła w życie zgodnie z obowiązującymi przepisami i jest obowiązująca.

Analizując treść wezwania do usunięcia naruszenia prawa, Spółka nie wskazała w jaki sposób i którym konkretnym paragrafem uchwały – tekstu planu, został naruszony interes prawny spółki, wobec powyższego wezwanie do usunięcia naruszenia prawa lub wyeliminowanie uchwały z obrotu prawnego nie zasługuje na uwzględnienie.